

**SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU
ROBÓT BUDOWLANYCH**

D.05.03.26g
Wzmocnienie kompozytem nawierzchni bitumicznej

1. Wstęp

1.1. Przedmiot Szczegółowej Specyfikacji Technicznej Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych

Przedmiotem niniejszej Szczegółowej Specyfikacji Technicznej Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych (SSTWiORB) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru Robót budowlanych w ramach realizacji zadania:

„Ulepszenie nawierzchni jezdni drogi powiatowej nr 4943P Taniecznica – Strzelce Małe”

1.2. Zakres stosowania SSTWiORB

Szczegółowa Specyfikacja Techniczna Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych jest to zbiór wymagań w zakresie sposobu wykonania robót budowlanych, właściwości stosowanych materiałów, kontroli jakości i odbioru robót oraz wymagań odnośnie instalacji, montażu maszyn, urządzeń i wyposażenia obowiązujących przy realizacji Robót wymienionych w punkcie 1.1.

1.3. Zakres Robót objętych SSTWiORB

Ustalenia zawarte w niniejszej SSTWiORB dotyczą zasad prowadzenia robót związanych ze wzmocnieniem kompozytem nawierzchni bitumicznej. W zakres robót wchodzi:

- oczyszczenie i skropienie warstwy profilowej przed ułożeniem kompozytu,
- ułożenie i zamocowanie kompozytu zbrojeniowego, wzmacniającego nawierzchnię asfaltową.

Szczegółowa lokalizacja ułożenia kompozytu zbrojeniowego zgodnie z Dokumentacją Projektową.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Kompozyt zbrojeniowy – płaski kompozytowy wyrób syntetyczny, powstały poprzez termiczne zespolenie monolitycznego rusztu polipropylenowego o integralnych węzłach oraz polipropylenowej włókniny igłowanej.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe podane w niniejszej SSTWiORB są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w STWiORB DM 00.00.00 "Wymagania ogólne".

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w STWiORB DM 00.00.00 „Wymagania Ogólne”. Wykonawca Robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z Dokumentacją Projektową, SSTWiORB i poleceniami Inżyniera.

Niezbędne dane istotne z punktu widzenia:

- organizacji robót budowlanych;
- zabezpieczenia interesu osób trzecich;
- ochrony środowiska;
- warunków bezpieczeństwa pracy;
- zaplecza dla potrzeb Wykonawcy;
- warunków organizacji ruchu;
- zabezpieczenia chodników i jezdni,

podano w STWiORB DM 00.00.00 „Wymagania Ogólne”.

2. Materiały

2.1. Warunki ogólne stosowania materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w STWiORB DM 00.00.00. "Wymagania Ogólne".

Podczas realizowania przedmiotowego zadania budowlanego, do stosowania dopuszcza się wyłącznie:

- wyroby, dla których producent sporządził Deklarację Właściwości Użytkowych (DWU) zgodnie z rozporządzeniem 305/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady UE (wyroby oznaczone znakiem CE),
- wyroby, dla których producent sporządził Deklarację Zgodności (DZ) z istniejącą Polską Normą lub Aprobata Techniczną,
- wyroby, umieszczone przez Komisję Europejską w wykazie wyrobów mających niewielkie znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa, dla których producent wydał deklarację zgodności z uznanymi regułami sztuki budowlanej,
- jednostkowy w danym obiekcie budowlanym wyrób wytworzony według indywidualnej dokumentacji technicznej, dla którego producent wydał specjalne oświadczenie o zgodności wyrobu z tą dokumentacją oraz z przepisami.

Wyrób budowlany, który posiada DWU (oznakowanie CE) lub Deklarację Zgodności (DZ) z istniejącą Polską Normą lub Aprobata Techniczną, nie może być modyfikowany bez utraty ważności dokumentów dopuszczających do wbudowania.

2.2. Podstawowe wymagania dotyczące materiałów

Do wykonania powyższych robót należy stosować następujące materiały:

- emulsję asfaltową,
- kompozyt zbrojeniowy,
- kołki wstrzeliwane i blaszki do mocowania kompozytu (opcjonalnie).

2.2.1. Warstwa szczepna

2.2.1.1. Emulsja asfaltowa

Do wykonania warstwy szczepnej na powierzchni, na której ma być ułożony kompozyt, należy stosować emulsję asfaltową o zawartości lepiszcza $\geq 69\%$. Zaleca się stosowanie emulsji asfaltowej na bazie asfaltu zwykłego lub modyfikowanego jak dla powierzchniowych utrwaleń lub złączy międzywarstwowych, o właściwościach zgodnych z PN-EN 13808, np. C69 B3 PU lub C69 BP3 PU.

Emulsja może być stosowana przy temperaturze otoczenia nie niższej niż $+10^{\circ}\text{C}$. W przypadku odmiennych warunków panujących na budowie, zastosowanie emulsji należy uzgodnić z Inżynierem i wykonawcą/podwykonawcą robót instalacyjnych.

2.2.2. Kompozyt zbrojeniowy

Do wykonania robót należy użyć kompozytu zbrojeniowego, składającego się z heksagonalnego rusztu strukturalnego wykonanego z polipropylenu, fabrycznie połączanego z polipropylenową włókniną. Ruszt wchodzący w skład kompozytu powinien być wyprodukowany z perforowanego pasma polipropylenu w taki sposób, że powstała struktura jest zorientowana w trzech kierunkach, z otworami o kształcie trójkąta równobocznego, tworzącymi układ sześciokątów foremnych. Węzły rusztu powinny stanowić integralny element struktury rusztu. Przekrój poprzeczny żeber rusztu powinien być prostokątny.

Włóknina również powinna być wyprodukowana z polipropylenu, a jej masa powierzchniowa powinna wynosić 0,130 kg/m².

Zgodnie z wymaganiami normy PN EN 15381 po nasiąknięciu asfaltem, włóknina działa jako membrana absorbująca naprężenia, która umożliwia nieznaczne przemieszczenia między dwiema warstwami, dzięki czemu możliwe jest rozproszenie naprężeń, wpływające na opóźnienie lub powstrzymanie propagacji spękań w kierunku z dołu ku górze (funkcja STR). W efekcie można się spodziewać wystąpienia pewnego osłabienia szczepności międzywarstwowej w stosunku do wartości uzyskanych bez stosowania kompozytu, co jest efektem poprawnego działania kompozytu w ramach funkcji absorpcji (rozpraszania) naprężeń (STR).

Ponadto zaimpregnowana asfaltem włóknina tworzy trwałą, nieprzepuszczalną barierę zabezpieczającą przed wnikaniem wody w głąb konstrukcji, zapobiegając lub opóźniając proces destrukcji nawierzchni (funkcja IB).

Szkielet mineralny mieszanki mineralno-asfaltowej zastosowanej do nowej warstwy asfaltowej układanej bezpośrednio na kompozycie, zazębia się mechanicznie z oczkami rusztu, który pełni w nawierzchni funkcję zbrojenia (R).

Zatem do wykonania robót należy użyć wyłącznie produktu spełniającego wszystkie poniższe wymagania w zakresie przeznaczenia do:

1. zbrojenia nakładek asfaltowych (*R-Reinforcement*)
2. absorpcji (rozpraszania) naprężeń (*STR-Stress Relief*)
3. bariery międzywarstwowej (*IB-Interlayer Barrier*)

Charakterystyka produktu i opisane przeznaczenie (wzmocnienie/zbrojenie, rozproszenie naprężeń, bariera międzywarstwowa) muszą być zgodne z PN-EN 15381.

Szczegółowe wymagania dotyczące kompozytu podano w tablicy 1.

Tablica 1 Wymagania dla kompozytu

Wymagania dla georusztu wchodzącego w skład kompozytu.

L.P.	Parametr	Metoda badania	Jednostka	Wymagana wartość	Tolerancja
1	Polimer			PP	
2	Wytrzymałość na rozciąganie MD/CMD	EN ISO 10319	kN/m	MD - 16 CMD - 20	-3 -4
3	Przybliżone maksymalne odkształcenie MD	EN ISO 10319	%	11	+/- 4
4	Przybliżone maksymalne odkształcenie CMD	EN ISO 10319	%	11	+/- 4
5	Rozmiar sześcioboku		mm	80	+/- 6
6	Masa jednostkowa		kg/m ²	0,220	

Wymagania dla włókniny wchodzącej w skład kompozytu

L.P.	Parametr	Metoda badania	Jednostka	Wymagana wartość	Tolerancja
1	Polimer			PP	
2	Nasiąkliwość bitumem/retencja	EN 15381, Załącznik C	kg/m ²	1,5	+/- 0,4
3	Odporność na przebicie statyczne CBR	EN ISO 12236	kN	1,2	- 0,3
4	Odporność na przebicie dynamiczne (cone drop test)	EN ISO 13433	mm	23	+ 7
5	Masa jednostkowa		kg/m ²	0,130	

Kompozyt powinien posiadać dokument dopuszczające go do stosowania w nawierzchniach i nakładkach asfaltowych oraz potwierdzający jego przeznaczenie zgodnie z mającą zastosowanie zharmonizowaną specyfikacją techniczną.

Nie powinien ulegać biodegradacji ani być podatny na hydrolizę. Powinien być odporny na działanie kwasów, zasad i wodnych roztworów soli oraz obojętny wobec związków chemicznych naturalnie występujących w podłożu. Powinien zawierać minimum 2% sadzy węglowej (zgodnie z wymaganiami ASTM D1603-20) w celu zahamowania niekorzystnego oddziaływania promieniowania UV na kompozyt.

Przed zatwierdzeniem materiału przez Inżyniera oraz przed wykonaniem robót na właściwym odcinku należy wykonać poletko próbne, w celu dobrania odpowiedniej ilości emulsji oraz technologii instalacji pozwalającej na uzyskanie prawidłowego przyklejenia kompozytu do podłoża.

2.2.2.1 Rozwiązanie równoważne

Dopuszcza się możliwość zastosowania równoważnego rozwiązania opartego o inny wyrób niż kompozyt opisany w punkcie 2.2.2. Może to być kompozyt, którego element zbrojący stanowi wiotka siatka poliestrowa, siatka szklana, siatka szklano-węglowa lub polipropylenowy ruszt dwuosiowy, a włóknina musi charakteryzować się gramaturą nie mniejszą niż 100g/m² (spełnienie funkcji STR i B). Siatka wiotka powinna charakteryzować się wytrzymałością na rozciąganie w obu kierunkach (MD/CMD) nie mniejszą niż 100/100 kN/m, natomiast ruszt wytrzymałością na rozciąganie w obu kierunkach (MD/CMD) nie mniejszą niż 20/20 kN/m.

Ponadto wyrób musi posiadać udokumentowaną charakterystykę zmęczeniową wykonaną co najmniej przez jedną niezależną instytucję badawczą polską lub zagraniczną. Badania muszą być wykonane w oparciu o schemat belki trzy- lub cztero-punktowo zginanej dla co najmniej 100.000 cykli zmęczeniowych w badaniu tzw. kontrolowanego odkształcenia. Wyniki badań muszą wskazywać na wyraźny wzrost trwałości zmęczeniowej rozwiązań (systemów) z badanym wyrobem w stosunku do rozwiązań (systemów) referencyjnych, tzw. niezbrojonych. W celu uzyskania warunku równoważności zastosowanego wyrobu z kompozytem opisanym w punkcie 2.2.2. niniejszej specyfikacji, wymaga się uzyskania wartości wzrostu trwałości zmęczeniowej nie mniejszych niż:

- 5 (pięć) razy w stosunku do próbki niezbrojonej dla poziomu odkształcenia 200μstrain, oraz
- 10 (dziesięć) razy w stosunku do próbki niezbrojonej dla poziomu odkształcenia 130μstrain, oraz
- 20 (dwadzieścia) razy w stosunku do próbki niezbrojonej dla poziomu odkształcenia 70μstrain.

W przypadku braku możliwości przedstawienia udokumentowanej charakterystyki zgodnie z powyższymi wymaganiami, należy przy zastosowaniu rozwiązania równoważnego z uwzględnieniem któregośkolwiek z wymienionych wyrobów, zwiększyć grubość projektowanej nakładki asfaltowej o min 2cm w stosunku do rozwiązania wykonanego w oparciu o kompozyt opisany w punkcie 2.2.2.

2.3.2. Kołki wstrzeliwane i blaszki do mocowania kompozytu

W wyjątkowych sytuacjach może pojawić się konieczność dodatkowego przymocowania kompozytu do podłoża, np. wzdłuż zakładu pomiędzy sąsiednimi pasmami kompozytu. Należy

wtedy stosować kołki wstrzeliwane i blaszki stalowe o wymiarach około 2 x 6 cm. Kołki należy wstrzeliwać przez blaszki w taki sposób, aby żebra rusztu zostały przyciśnięte przez blaszki. Nie należy wstrzeliwać kołków przez żebra rusztu.

3. Sprzęt

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w STWiORB DM 00.00.00 "Wymagania ogólne".

3.2. Sprzęt do wykonania robót

Do wykonania robót związanych ze wzmocnieniem nawierzchni kompozytem powinien być stosowany sprzęt:

- skrapiaarka do wykonania skropienia emulsją asfaltową oraz szczotki do dodatkowego smarowania emulsją asfaltową na zakładach kompozytu,
- sztywne szczotki umożliwiające i przyspieszające proces przylegania kompozytu do podłoża,
- pistolet do wstrzeliwania kołków,
- ostry nóż lub podobne narzędzie do docinania kompozytu w razie potrzeby (np. do wycięcia otworów na studzienki),
- maszyna do instalacji kompozytu.

Instalacja mechaniczna:

Instalacja ręczna:

- wariant 1 - łańcuchy do podłączenia do skrapiarki; pręty w kształcie litery Z, w celu dostosowania orientacji rolki w trakcie jej układania.

wariant 2 - pręty stalowe (włożone w rdzeń kompozytu) bądź pręty stalowe w kształcie

litery Z, w celu dostosowania orientacji rolki w trakcie jej układania.

4. Transport i składowanie

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w STWiORB DM 00.00.00 "Wymagania Ogólne".

4.2. Transport materiałów

Kompozyt należy transportować w sposób zabezpieczający przed mechanicznymi uszkodzeniami oraz przed namoknięciem.

Transport emulsji powinien odbywać się w cysternach samochodowych.

Cysterny, pojemniki i zbiorniki przeznaczone do transportu lub składowania emulsji powinny być czyste i nie powinny zawierać resztek innych lepiszczy.

4.3. Składowanie materiałów

Kompozyt należy przechowywać w suchych warunkach na wyrównanym podłożu, tak aby uniknąć deformacji rolek. Miejsce składowania powinno być zaciemnione i zadaszone, celem ochrony materiałów przed promieniowaniem słonecznym oraz oddziaływaniem wody.

Folię zabezpieczającą rolki kompozytu można zdjąć dopiero tuż przed przystąpieniem do układania materiału.

5. Wykonanie robót

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w STWiORB DM 00.00.00 „Wymagania Ogólne”.

Wykonawca przedstawi Inżynierowi do akceptacji Projekt Technologii i Organizacji Robót oraz Program Zapewnienia Jakości uwzględniający wszystkie warunki, w jakich będą wykonywane roboty.

5.2. Ułożenie kompozytu na istniejących warstwach asfaltowych

Kompozyt może być układany na istniejących warstwach betonowych oraz asfaltowych po uprzednim sfrezowaniu (bezpośrednio na frezie) bądź na warstwie wyrównawczej lub innej nowej warstwie asfaltowej (podbudowa asfaltowa lub warstwa wiążąca).

Podczas układania kompozytu należy przestrzegać poniższych zasad:

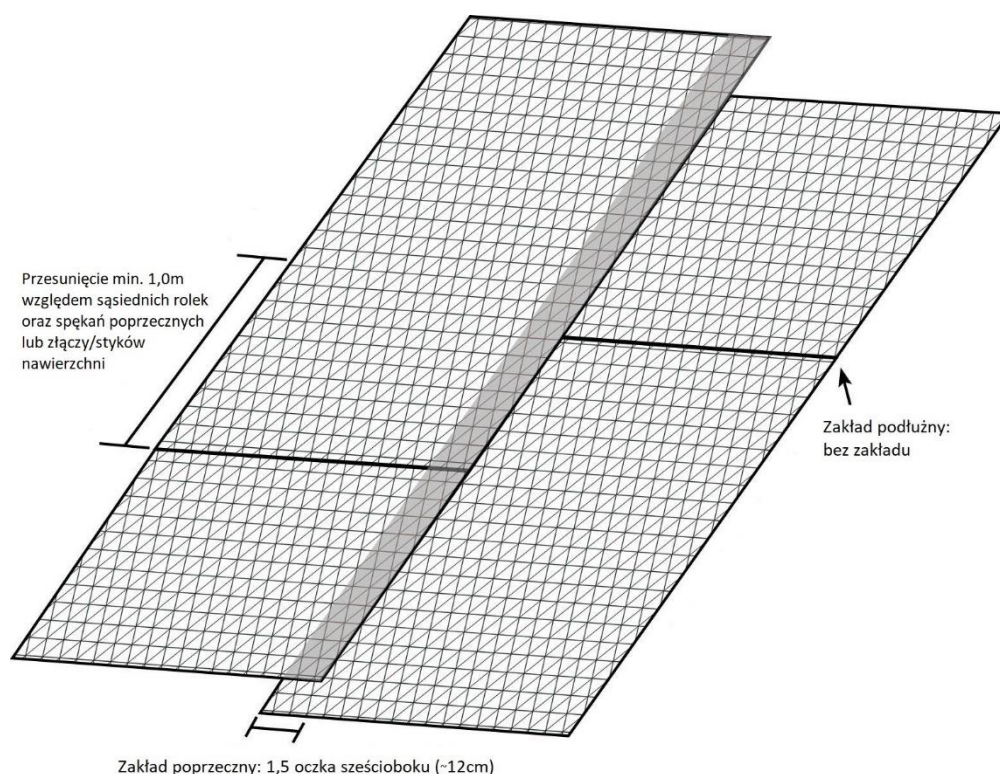
1. Podłoże, na którym ma być ułożony kompozyt, musi być suche, czyste i równe. W przypadku występowania znacznych nierówności lub powierzchni po sfrezowaniu (dopuszcza się powierzchnie o głębokości frezowania do 10mm) zaleca się wykonanie dodatkowej warstwy wyrównawczej. Szczeliny, pęknięcia i puste przestrzenie należy wypełnić odpowiednim materiałem. Nie wolno prowadzić instalacji kompozytu podczas opadów deszczu.

2. Na przygotowanym podłożu należy wykonać warstwę szepną poprzez skropienie emulsją asfaltową. Natryskiwanie należy wykonywać mechanicznie w równomiernym tempie. W przypadku mniejszych bądź trudnodostępnych powierzchni, dopuszcza się rozpylanie ręczne. Należy stosować szybko rozpadową emulsję o dużej zawartości asfaltu. Ilość emulsji powinna być tak dobrana, aby po odparowaniu wody uzyskać około 1,2-1,5 kg asfaltu na m² skropionej powierzchni. Ilość emulsji asfaltowej powinna być mierzona i rejestrowana w trakcie nanoszenia.

3. Dokładną ilość materiału do wykonania warstwy szepnej należy dobrać na budowie, biorąc pod uwagę równość i porowatość warstwy oraz warunki atmosferyczne panujące w trakcie instalacji. Przed zatwierdzeniem materiału przez Inżyniera oraz przed wykonaniem robót na właściwym odcinku należy wykonać poletko próbne, w celu dobrania odpowiedniej ilości emulsji oraz technologii instalacji pozwalającej na uzyskanie prawidłowego przyklejenia kompozytu do podłoża.

4. Niezwłocznie po skropieniu emulsją, przed jej rozpadem, należy rozłożyć warstwę kompozytu. Preferowaną metodą instalacji jest wykorzystanie specjalnie przygotowanego urządzenia do instalacji kompozytów międzywarstwowych. Po rozłożeniu kompozyt należy docisnąć do podłoża poprzez energiczne szczotkowanie sztywnymi szczotkami. Wszelkie nierówności i fałdy powinny być usunięte poprzez szczotkowanie w czasie rozwijania kompozytu.

5. Kompozyt powinien maksymalnie przylegać do podłoża. W prawidłowo rozłożonym materiale włóknina powinna nabrać ciemniejszej barwy po rozpadzie emulsji

i zaabsorbowaniu asfaltu. Występowanie na powierzchni kompozytu rozległych, intensywnych plam asfaltu świadczy o przyjęciu zbyt dużej ilości skropienia.

6. Pasma kompozytu nie muszą dochodzić dokładnie do krawędzi jezdni. Zaleca się pozostawienie niewielkiej przerwy (ok. 5 cm) pomiędzy brzegiem pasma kompozytu a krawędzią jezdni (krawężnikiem, ściekiem itp.).

7. W większości przypadków nie jest wymagane wykonywanie zakładów w kierunku poprzecznym. W sytuacji układania rolek obok siebie wymagane jest proste połączenie pasm 'na styk' lub z minimalnym zakładem. Tam, gdzie w dokumentacji projektu wymagane jest wykonanie zakładu w kierunku poprzecznym, sąsiednie rolki powinny zachodzić na siebie na 1,5 oczka siatki (około 120 mm). Zakład nie powinien być większy – w przypadku, gdyby z szerokości rolek kompozytu i szerokości jezdni wynikała większa szerokość zakładu, należy dociąć rolę materiału do odpowiedniej szerokości. Miejsce zakładu (dolna warstwa kompozytu) powinno zostać dodatkowo skropione taką ilością emulsji, aby uzyskać ilość około 0,5 litra bitumu po odparowaniu wody na metr kwadratowy. Miejsce zakładu wymaga dodatkowego, starannego szczotkowania.

8. Należy dążyć do tego, aby miejsca zakładów poprzecznych pasm kompozytu nie występowały w śladzie koła na nawierzchni lub w miejscu istniejących spękań lub dylatacji.

9. W kierunku podłużnym pasma należy układać na styk (bez zakładu). Łączenia na długości pomiędzy sąsiednimi pasmami powinny być przesunięte względem siebie o $\geq 1\text{m}$ (Rys. 1). Należy unikać umiejscawiania zakładów w miejscach poprzecznych spękań nawierzchni. Koniec pasma należy przytwierdzić do podłoża kołkami/gwoździami w odstępach co 300 mm z uwzględnieniem warunków podłoża.

Rys. 1 Szczegół dotyczący wykonania zakładów (zakład poprzeczny tylko w przypadku uszczegółowionych zapisów projektowych – w innym przypadku łączenie sąsiednich rolek ,na styk' lub z minimalnym zakładem)

10. W przypadku wykorzystania kompozytu do napraw otwartych lub pojedynczych spękań lub złączy / styków nawierzchni, należy użyć pasma o minimalnej szerokości 1 m, układanego symetrycznie względem spękania lub złącza.
 11. Bezpośrednio na rozłożonej, suchej warstwie kompozytu, po odczekaniu czasu niezbędnego do uzyskania pełnej szczepności kompozytu z podłożem, można układać warstwy asfaltowe przy użyciu konwencjonalnego sprzętu.
 12. Pierwsza warstwa mieszanki mineralno-bitumicznej układana bezpośrednio na warstwie kompozytu powinna mieć grubość po zagęszczeniu nie mniejszą niż 60 mm.
 13. W przypadku układania warstw asfaltowych na kompozycie w kilku częściach (np. połówkami jezdni) należy unikać lokalizacji złączy technologicznych nawierzchni w obrębie zakładów kompozytu.
 14. W przypadku odstawiania kompozytu od podłoża lub niedostatecznej szczepności z podłożem, co może objawiać się np. falowaniem materiału pod wpływem ruchu samochodów dowożących mieszankę mineralno-asfaltową, zaleca się dodatkowe jej przymocowanie przy pomocy kołków wstrzeliwanych bądź wbijanych.
 15. Maksymalna temperatura mieszanki mineralno-asfaltowej układanej na warstwie rusztu nie może przekraczać 160°C (bezpośrednio na kompozycie nie można stosować mieszanek mineralno-asfaltowych na zimno i asfaltów lanych).
 16. Nie dopuszcza się ruchu samochodów bezpośrednio po ułożonej warstwie kompozytu za wyjątkiem samochodów dowożących mieszankę mineralno-asfaltową. Operatorzy kierujący pojazdami technologicznymi powinni unikać gwałtownego hamowania i przyspieszania oraz skręcania kół w miejscu. Kierowcy pojazdów do przewozu mas bitumicznych powinni unikać całkowitego hamowania w czasie popychania przez rozścielacz.
 17. Nie dopuszcza się pozostawiania na okres zimowy kompozytu przykrytego wyłącznie jedną warstwą mieszanki mineralno-asfaltowej. Materiał musi być zainstalowany i przykryty pełnym pakietem warstw asfaltowych, zgodnie z Projektem.
- Instalację materiału należy prowadzić ściśle wg wytycznych producenta.

6. Kontrola jakości robót

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w STWiORB DM 00.00.00 "Wymagania Ogólne".

6.2. Kontrola robót

Kontrola jakości Robót polega na:

- sprawdzeniu zużycia emulsji asfaltowej i jednorodności skropienia,
- sprawdzeniu poprawności wykonania zakładów i dodatkowego skropienia asfaltem,
- wizualnej ocenie przylegania kompozytu do podłoża przed ułożeniem na nim warstwy z betonu asfaltowego.

7. Obmiar robót

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w STWiORB DM 00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostką obmiarową jest m² (metr kwadratowy) ułożonego kompozytu zbrojeniowego.

8. Odbiór robót

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w STWiORB DM 00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8. Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, niniejszą SSTWiORB i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. Podstawa płatności

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w STWiORB DM 00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9. Wynagrodzenie ryczałtowe: zasady płatności podano w umowie między Zamawiającym, a Wykonawcą.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena wykonania 1 m² wzmocnienia kompozytem obejmuje:

- koszt materiałów wraz z transportem,
- wykonanie skropienia emulsją asfaltową,
- rozłożenie i szczotkowanie kompozytu.

10. Przepisy związane

10.1. Normy

- PN-EN 13808:2013-10 Asfalty i lepiszcza asfaltowe. Zasady klasyfikacji kationowych emulsji asfaltowych.
- PN-EN 15381: 2010 Geotekstylia i wyroby pokrewne. Wymagania w odniesieniu do wyrobów stosowanych w nawierzchniach i nakładkach asfaltowych.

10.2. Inne dokumenty

- Wytyczne Producenta odnośnie układania kompozytu.